

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010118
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislav Vranku a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti odsúdenému V. N. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 13.novembra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného V. proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica z 23.septembra 2013, sp. zn. 2Nt 9/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. N. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 23.septembra 2013, sp. zn. 2Nt 9/2013, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného V. N. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.05.2009, sp. zn. 2T/1/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5.8.2010, sp. zn. 2To/62/2009 uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a odsúdený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a osem mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného V. N..

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený V. N. v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vyhovneniu jeho návrhu na povolenie obnovy konania s poukazom na to, že ako v prípravnom konaní tak ani v konaní pred súdom sa k spáchaniu predmetného skutku nepriznal, pretože obvinenie proti jeho osobe bolo vykonštruované poškodenou Y. W., jeho vtedajšou družkou s cieľom vylúčiť ho z užívania bytu č. XX nachádzajúcom sa v bytovom dome č.XXXX v B. Z. na M. K.. Aj celé dokazovanie bolo založené v podstate len na svedeckej výpovedi Y. W. v procesnom postavení poškodenej, pričom neexistovali a neexistujú žiadne iné dôkazy, ktoré by ho zo spáchania predmetného skutku usvedčovali, naopak, výpovede poškodenej vyvracali svedkovia W. N. a N. N.. Spomenutá Y. W. bola však trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 182/2012 zo dňa 22.októbra 2010 odsúdená za spáchanie trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody za konanie, ktorým zmarila uspokojenie pohľadávky jeho matky W. N. v súvislosti so zrušením a vyporiadaním predmetného bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome č. XXXX v B. Z. na M. K.. Táto skutočnosť sama osebe ako aj v spojení s ďalšími skutočnosťami odôvodňuje záver o nehodnovernosti svedkyne - poškodenej Y. W., ktorá mala byť navyiac v minulosti podrobená psychiatrickému liečeniu a trpí aj poruchou zrážanlivosti krvi, v dôsledku ktorej sa na jej pokožke vytvárajú modriny aj pri úkonoch bežného života, o čom nie je v pôvodnom konaní žiadna

zmienka. Na podklade týchto okolností sa domáhal zrušenia výrokov o vine a treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.05.2009, sp. zn. 2T/1/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5.8.2010, sp. zn. 2To/62/2009, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného V. N. nie je dôvodná.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval odsúdeným V. N. tvrdené skutočnosti za opodstatnené a dôvodne ich neakceptoval. Nad rámec jeho odôvodnenia krajský súd navyše poukazuje na to, že dôvody jeho návrhu na povolenie obnovy konania sú v podstate len opakovaním jeho odvolacích námietok, s ktorými sa už vypoíadal Krajský súd v Trenčíne v odôvodnení svojho uznesenia z 5.augusta 2010, sp. zn. 2To 62/2009 s tým, že už v tomto konaní vyhodnotil ako dôkaz aj výpoveď svedkyne a poškodenej Y. W.. Pokiaľ odsúdený žiadal prehodnotiť správnosť právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o jeho vine a treste, je treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva. Toto konanie sa obmedzuje len na riešenie otázky, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a takého charakteru, aký predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výrokom o vine a treste. V danom prípade tomu tak nie je, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol. Odsúdeným V. N. navrhnuté dôkazy a uvádzané okolnosti (trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica z 22.októbra 2012, sp. zn. 2T/182/2012, zdravotný stav svedkyne a poškodenej Y. W. v inkriminovanej dobe) nemajú totiž ani podľa názoru krajského súdu povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by zároveň v zmysle § 394 ods.1 Tr.por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Okresný súd preto vecne správne návrh odsúdeného V. N. zamietol a keďže krajský súd sa so závermi okresného súdu stotožnil v celom rozsahu, nepovažoval námietky odsúdeného za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného V. N. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.